

kan Argumentet altsaa slet ikke gjælde. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at vel begynder Telegrafisterne med 800 Kr., medens Told- og Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd begynde med 1,000 Kr., men Telegrafisterne begynde ogsaa 5 Aar tidligere. (Thorup: 10 Aar!). Ja, hvad enten det er 4, 5, 3 eller 7 Aar er mig ganske ligegyldigt; Sagen er blot, at de begynde tidligere end de Andre og ende med den samme Høide, og Enderejsultatet, naar man vedtager Fler-tallets Forslag, bliver altsaa det samme for samtlige Bestillingsmænd i alle tre Stater. Jeg ser ikke, hvorledes man kan rokke ved dette Forhold og stille Telegrafisterne høiere, uden at det som nødvendig Konsekvens medfører Klager over at være uheldigt stillet fra de andre Stater. Naar den høitærede Minister ansførte de 8 Maanedes, saa vil jeg saa meget desto hellere gaa ind paa, at der i de sidste 8 Maanedes er en Forsættelse af 16 pCt. imod de tilsvarende 8 Maanedes ifjor, som jeg tør paastaa, uden dog at have set efter, at naar man vil lægge 3 Maanedes til, saa at man altsaa fik 11 Maanedes til Sammenligning, vilde Forsættelsen være Mere end 16 pCt., og hvorfor? Fordi vi have haft en Isvinter. Folk have ikke kunnet skrive, de have været nøbde til at telegrafere; men saadanne ekstraordinære Forhold kan man ikke lægge til Grund for en Løn-ningsberegning. Jeg kan naturligvis godt begribe, at en saadan Isvinter ikke alene kan være den, der har forøget Forretningerne med 16 pCt., og jeg skal gjøre opmærksom paa, at ved en saadan ny Institution maa Forretningerne i Tidens Løb naturligvis voxe i meget betydelig Grad. Forskjellen kommer ogsaa paa en iginespringende Maade frem, naar man ser paa de forskellige Love for Telegrafvæsenet. Læger man Loven af 1870 og sammenligner den med Loven af 1875, er der en meget stor Forskjel, og hviiter man saa paa, at i 1875 var der Tale om Dyrtidsforhold i samme Grad som nu og endelig lægger dertil, at Fler-tallet nu vil gaa ind paa en Forsættelse næsten paa alle Poster, og saa erindrere, at vi slet ikke kunne blande Dyrtidsforholdene herind uden ogsaa at maatte blande Dyrtiden ind i alle andre Løn-ningsforhold. (S:ad: Det maa vi ogsaa!). Ja, saa maa det ærede Medlem lægge Mærke til, hvor mange han faar. Jeg er tilmed overbevist om, at vi da, naar vi havde gennemgaaet Lovene, vilde komme til at behandle særlige Dyrtidstillægs-love. Men det kan ikke gaa, thi disse Dyrtids-tillæg ere saa urimelige i deres Principer og i det Hele i den Maade, de have maattet gennem-føres paa, fordi de kom ind paa Finantsloven, at de, ligesaa vel som de træffe paa det rette Sted, ogsaa træffe paa urette Steder, og man kan derfor ikke gaa ud fra dem som Basis, naar man vil bestemme den rigtige Lønning. Dyrtidstillægene ramme i det Hele paa Slump, og det Princip

at Slumpe skal man ikke gaa ind paa ved Be-stemmelser af Lønninger.

Den høitærede Minister fremhævede, at det Tillæg, som kom frem ved Fler-tallets Forslag, sammen-lignet med den gjældende Lønningsslov, ved Tele-grafvæsenet kun var 7,500 Kr. Det tror jeg er meget rigtigt. Men naar den høitærede Minister saa gjorde gjældende, at det var et ubetydeligt Tillæg, der kom til ved de to Forslag, ved hvilke et Mindretal indenfor Fler-tallet stiller sig fra den øvrige Del af Fler-tallet, er det ikke rigtigt. Der kommer til for fire Stillinger 200 Kr. aarlig for hver, det er 800 Kr., og for Halvdelen af 31 Dvertelegrafister 200 Kr. til hver, altsaa til-sammen ca. 4,000 Kr., og 4,000 lagt til 7,500 bliver ca. 12,000 Kr. Det er ganske vist ikke 40,000 Kr., det er langt fra; men jeg maa be-mærke, at man ikke kan gjøre gjældende, at Dyrtidstillæget skal lægges til Grund som et nødven-digt Udgangs punkt for Lønningsslovenes Bestem-melser. Man har ikke nogen Garanti for, at man ikke selv i en meget nær Fremtid kan komme til at vedtage et Dyrtidstillæg. Den høitærede Minister sik endogsaa saavidt, at han erklærede, at selve Høiremindretallets Forslag kunde han ikke engang, hvis det vedtoges, være tilfredsstillet med. Ikke engang det kunde være ham nok som Mini-ster; han maatte endnu høiere op. Jeg kan altsaa ikke se, at der er synderligt Haab om at træffe en Overenskomst. Med Hensyn til Kvinde-spørgsmaalet skal jeg, der ligesom de fleste Med-lemmer af Udvalget har stillet mig aldeles neu-tralt, erklære, at jeg personlig med Fornøielse vil stemme for det Forslag, som den høitærede Mini-ster paa en Maade anbefalede. Mig er det en Hovedsag, at Kvinden faar saavidt muligt sin Ret, og det forekommer mig, at hvor hun kan forrette Noget ligesaa godt som en Mand, er det ligefrem et Brud paa den fornuftmæssige Ordning, naar man ikke tilstøder hende det. Jeg stemmer for det Forslag, som den høitærede Minister anbefalede, for at man kan komme ind paa et andet System; thi efter det nuværende System faae Kvinderne ingen Nytte af, at de kunne ansættes, naar de ikke paa nogen Maade blive ansatte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkrets (Dermoes), der talte som Ordfører for Høiremindretallet, bemærkede, at det saarede hans Smag, at man op-stillede 6 Alderstillæg. Smagen kan være for-skjellig og jeg erkjender, at det kunde være ganske hensigtsmæssigt, om man i alle Love kunde have et lige Antal Alderstillæg; men det er en Umulighed. Der er en hel Del Love, hvor der er treaarige Mellemrum; vi have Love under Behandling, hvor der endog findes 7 Alderstillæg, saa at et saadant Antal Tillæg er ikke noget Nyt; i tidligere Tid have vi ogsaa haft 7 Alderstillæg; det er mere uregelmæssigt end 6. Naar der derfor ikke